

- (a) nie wykazała, w jaki sposób ujawnienie nazw przedstawicieli poważnie naruszyłyby proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (b) nie skonkretyzowała zagrożenia, jakiemu stanowiska przedstawicieli przestałyby być poddane na piśmie ani w jaki sposób poważnie naruszyłyby to proces podejmowania decyzji przez tę instytucję;
- (c) nie uwzględniła interesu publicznego przemawiającego za ujawnieniem identyfikacji przedstawicieli krajowych.

Po drugie, strona skarżąca podnosi, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia nałożony na podstawie art. 253 WE oraz art. 7 ust. 1 i art. 8 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz. U. L 145, s. 43).

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2009 r. — Nikolaou przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa T-241/09)

(2009/C 205/76)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Kalliopi Nikolaou (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Christianos)

Strona pozwana: Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- Zasadzenie od Trybunału Obrachunkowego zadośćuczynienia za krzywdę doznaną przez K. Nikolaou za pomocą następujących środków:
  - wystosowania oficjalnego komunikatu we współpracy z K. Nikolaou co do jego treści — który należy doręczyć również jej samej — do wszystkich władz europejskich, a w szczególności do Parlamentu Europejskiego, Komisji Europejskiej oraz wszystkich pozostałych instytucji i organów wspólnotowych, zgodnie z którym K. Nikolaou została oczyszczona ze wszystkich wysuwanych przeciwko niej oskarżeń;
  - dokonania oficjalnych ogłoszeń w związku z oczyszczeniem skarżącej z wysuwanych przeciwko niej oskarżeń w gazetach luksemburskich, niemieckich, greckich, francuskich, hiszpańskich i belgijskich, które opublikowały negatywne komentarze pochodzące od Trybunału Obrachunkowego, jak również w „European Voice”.

— Ewentualnie, jeżeli Trybunał Obrachunkowy nie naprawi wizerunku publicznego K. Nikolaou za pomocą wspomnianych powyżej środków, zasądzenie od niego na jej rzecz — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną przez nią krzywdę — kwoty 100 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty, którą K. Nikolaou zobowiązuje się wykorzystać do dokonania ogłoszeń i komunikatów, o których mowa powyżej,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za krzywdę doznaną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi — kwoty 40 000 EUR wraz z odsetkami od momentu, w którym instytucji tej doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— zasądzenie od Trybunału Obrachunkowego na rzecz K. Nikolaou — tytułem odszkodowania pieniężnego za szkodę materialną poniesioną przez nią wskutek postępowań prowadzonych przed luksemburskimi organami sądowymi, a w szczególności przed „Juge d’instruction” i przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg” — kwoty 57 771,40 EUR z tytułu wynagrodzenia adwokata Hossa za reprezentowanie jej przed wskazanymi powyżej sądami oraz kwoty 4 000 EUR z tytułu kosztów podróży do Luksemburga w celu osobistego stawiennictwa przed tymi sądami, a mianowicie 1 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Juge d’instruction” i 2 500 EUR w związku ze stawiennictwem przed „Tribunal d’arrondissement de Luxembourg”, wraz z odsetkami od momentu, w którym Trybunałowi Obrachunkowemu doręczono zostało „Request for compensation” z dnia 14 kwietnia 2009 r., aż do momentu zapłaty tej kwoty,

— obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami poniesionymi przez K. Nikolaou w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca twierdzi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty zarówno przepisy szczególne, które przyznają uprawnienia jednostkom, jak i prawa podstawowe, których musi on przestrzegać przy wykonywaniu swoich kompetencji.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty art. 4 rozporządzenia nr 45/2001⁽¹⁾, art. 2 decyzji Trybunału Obrachunkowego nr 99/50 i obowiązek udzielenia pomocy, gdyż zezwolił na ujawnienie osobom trzecim oskarżeń wysuwanych przeciwko K. Nikolaou, zanim przeprowadzone zostało oficjalne dochodzenie. Zdaniem skarżącej Trybunał Obrachunkowy nie uczynił nic, aby przeszkodzić rozpowszechnieniu tych oskarżeń, a co więcej, także później nie podjął żadnych starań w celu zweryfikowania tych oskarżeń i ich wycofania, w związku z czym skarżącej wyrządzona została istotna krzywda.

Po drugie, Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty art. 2 i 4 swojej decyzji nr 99/50, prawo skarżącej do obrony i zasadę bezstronności w ramach prowadzenia dochodzenia w połączeniu z zasadą dobrej administracji, prowadząc wstępne dochodzenie przeciwko skarżącej. Wskutek tego zachowania skarżąca doznała krzywd oraz poniosła istotne szkody materialne, gdyż na podstawie tego dochodzenia jej sprawa została przekazana luksemburskim organom sądowym i skarżąca była zmuszona ponieść wysokie koszty.

Po trzecie, Trybunał Obrachunkowy naruszył obowiązek udzielenia pomocy i zasadę dobrej administracji, ponieważ nie przekazał on luksemburskim organom sądowym danych będących w jego posiadaniu, które miały decydujące znaczenie dla oczyszczenia skarżącej z wysuwanych przeciwko niej oskarżeń. Skarżąca utrzymuje następnie, że dane te dotyczyły kwestii urlopów personelu Trybunału Obrachunkowego i że — gdyby zostały one przedłożone przez tę instytucję — nie doszłoby do przekazania jej sprawy sędziemu śledczemu i luksemburskiemu sądowi karnemu oraz przyczyniłyby się one do naprawienia jej honoru i reputacji.

Po czwarte, zdaniem skarżącej Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty zasadę bezstronności i dobrej administracji, orzekając w przedmiocie przekazania sprawy skarżącej organowi sądowemu. Wskutek tego zachowania skarżąca doznała jeszcze większych krzywd.

Po piąte, zgodnie z twierdzeniami skarżącej Trybunał Obrachunkowy naruszył w sposób oczywisty obowiązek udzielenia pomocy, nie wydając formalnej decyzji w sprawie oczyszczenia skarżącej z oskarżeń i nie naprawiając dobrego imienia K. Nikolaou po jej uniewinnieniu. To zaniechanie spowodowało dalsze istnienie wątpliwości co do niewinności K. Nikolaou i wyrządziło jej dodatkową krzywdę.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych (Dz.U. 2001, L 8, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 24 czerwca 2009 r. — Ralf Schröder przeciwko Wspólnotowemu Urzędowi Ochrony Odmian Roślin — Hansson (Lemon Symphony)

(Sprawa T-242/09)

(2009/C 205/77)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Ralf Schröder (Lüdinghausen, Niemcy) (przedstawiciele: T. Leidereiter i W.-A. Schmidt, adwokaci)

Strona pozwana: Wspólnotowy Urząd Ochrony Odmian Roślin (CPVO)

Uczestnikiem postępowania przed Izłą Odwoławczą był również: Jørn Hansson (Søndersø, Dania)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 23 stycznia 2009 r.;
- obciążenie CPVO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wspólnotowe prawo do ochrony odmian roślin, którego dotyczy wniosek: prawo obejmujące odmianę Lemon Symphony

Posiadacz: Jørn Hansson

Zaskarżona do Izby Odwoławczej decyzja Wspólnotowego Urzędu Odmian Roślin: odmowa unieważnienia wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin obejmującego odmianę Lemon Symphony zgodnie z art. 20 ust. 1 lit. a) rozporządzenia nr 2100/94 ⁽¹⁾.

Wnoszący odwołanie do Izby Odwoławczej: Ralf Schröder

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 76 rozporządzenia (WE) nr 2100/94 i zasad proceduralnych ogólnie przyjętych na podstawie art. 81 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ Izba Odwoławcza dokonała ustaleń w zaskarżonej decyzji nie zgromadziwszy wystarczającego materiału dowodowego podlegającego ocenie;
- naruszenie art. 20 ust. 1 lit. a) i art. 7 rozporządzenia nr 2100/94, ponieważ Izba Odwoławcza uznała widocznie w sposób nieprawidłowy, że skarżący nie mógł wykazać, iż przesłanki z art. 20 ust. 1 lit. a) zostały spełnione i z tego względu naruszyła ona zakres tego przepisu;
- naruszenie art. 75 rozporządzenia nr 2100/94 poprzez to, że Izba Odwoławcza oparła swoją decyzję na względach, w przedmiocie których strona skarżąca nie mogła się wypowiedzieć przed wydaniem tej decyzji;
- naruszenie art. 63 ust. 1 i 2 rozporządzenia nr 1239/95 ⁽²⁾ poprzez to, że nie został sporządzony odpowiedni protokół z postępowania ustnego.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz. U. L 227, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1239/95 z dnia 31 maja 1995 r. ustanawiające zasady wykonawcze stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w odniesieniu do postępowania przed Wspólnotowym Urzędem Odmian Roślin (Dz.U. L 121, s. 37).